

LEDT AF GUD UD I EN ØRKEN.

Carsten Riis Jensen.

Artiklen blev bragt i Thisted Bykirkes magasin vinter 2020-21.

Kan der komme noget godt ud af at sidde i fængsel i 8-10 år?

Ja, blandt andet hvis man hedder Josef og af Gud har fået en opgave som først kræver, at Josef lærer ydmyghed og total afhængighed af Gud.

Der kan komme noget godt ud af at sidde i fængsel 8-10 år, hvis Gud vælger at bruge de år, personen skal sidde der, på at bearbejde og mejsle personens tro og sind og attitude. Men der kan i allerhøjeste grad også komme noget godt ud af årene i fængsel hvis det ligefrem er Gud selv, der har sørget for, at personen kom derind.

Og det er præcist sådan, vi læser Bibelens beretning om Josef: Gud baner vejen for det, der senere skal ske under hungersnøden i Egypten, men først bliver Josef af Gud placeret i fængslet, hvor der sker en modning og opdragelse.

Det er lidt interessant, at tegnefilmen ”Josef – Drømmenes konge” har forstået dette. I filmen ser man nemlig Josef i fængslet, og alt imens han forsøger at få en plante til at vokse op af stengulvet, synger han til Gud: ”Du ved bedre end jeg.”

At Gud er med Josef i fængslet – ja, at Gud tillader, at Josef er i fængslet, fordi det modner og opdrager ham – beskriver Bibelen på denne måde: ”Herren var med Josef, så han havde lykken med sig” (1 Mos 39,2). Imens Josef sidder i fængslet, lyder det: ”Herren var med Josef, og det, han gjorde, lod Herren lykkes” (v.23).

Gud opdrager os mennesker. Gud mejsler os. Gud beskærer.

De to måske mest afgørende afsnit i Bibelen vedrørende dette er dels Jesu eget billede af Gud som en vingårdsmand: Vi, som bibellæsere, finder hurtigt tryghed i billede af, at Jesus er et vintræ og vi er grenene. Men med til billedet hører, at der er en vingårdsmand. Og dén vingårdsmand, Gud, gør noget, som jo faktisk gør ondt: Han beskærer os.

Når noget bliver beskåret, bløder det. Men det gør, at grenen kan bære bedre fugt.

Det er det ene af de to afgørende afsnit om Guds opdragelse, mejsling og beskæring af os. Det andet er et afsnit fra Hebræerbrevet. Afsnittet handler om, at Gud behandler os som børn – og derfor opdrager os.

Afsnittet handler *også* om, at fordi Jesus er Guds søn, blev også Jesus opdraget. Ikke fordi Jesus var ulydig, men fordi Jesu lydighed aldrig før var blevet testet. Så han blev fristet af Satan, pisket og tortureret.

Afsnittet lyder:

”Foragt ikke Herrens opdragelse, mist ikke modet, når du irettesættes af ham; for Herren tugter den, han elsker, han straffer hver søn, han holder af. For jeres opdragelses skyld skal I holde ud; Gud behandler jer som sønner. For hvor er den søn, som ikke tugtes af sin far? (...) Gud gør det til vort bedste, for at vi skal få del i hans hellighed. Al opdragelse vækker rigtignok snarere ubehag end glæde, mens den står på, men bagefter bliver frugten fred og retfærdighed for dem, der har gennemgået den” (Hebr 12,2-11).

Gud *opdrager* os! Og - siger teksten - det gør nogle gange *ondt*, når Gud opdrager os. ”Al opdragelse vækker rigtignok snarere ubehag end glæde, mens den står på, men bagefter...”

Her er det enormt vigtigt at forstå, at vi mennesker ikke er skabt til at definere vores egen lykke. Det er noget vrøvl, når folk siger at ”du er din egen lykkes smed” eller ”du skal bare tro noget mere på dig selv.”

Det er vigtigt at forstå, at Gud har skabt dig. Men også, at det er Gud der giver dig dit livs formål og dit livs identitet. Din identitet er ikke noget, du skal søge efter og selv definere. Heller ikke dit formål.

Og *derfor*... præcist derfor opdrager os mejsler og beskærer Gud os. Fordi han har skabt os med et formål og en identitet, og fordi Han vil, at vi i vores syndige selvfokus og selvoptagethed skal opdage, at vi er 100 procent afhængige af Ham. Vi kan ikke selv finde ud af det der med at være mennesker. Derfor, siger Jesus, må vi blive som børn: Ydmyge og bevidst om, at vi ikke kan selv.

Gud havde et formål og en plan med Josef. Man kan godt sige, at Josef var på vej mod grønne enge og stille vand (det skønne billede fra Salme 23), men det, som hører med i *Guds* planlægning og opdragelse, er at vejen dertil går igennem *ørken*: I Josefs tilfælde betød det, at han blev forrådt af sine brødre, forrådt af Potifars hustru og sad i fængsel 8-10 år. Jeg vil vove at påstå, med Bibelen som det altafgørende bevis, at Gud, i sin ledelse af os mennesker, inkluderer én eller flere ture igennem ørken, fordi det er disse ture igennem ørken som allerbedst opdrager, mejsler og beskærer os.

Vi tænker tit, at når vi befinder os menneskeligt/mentalt/åndeligt i en ørken, så er det, fordi Gud har *forladt* os. Men du skal vide og forstå dette: Ofte er du i en ørken *ikke* fordi Gud har forladt dig! Du befinder dig, fra tid til anden i dit liv, ligesom i en tør ørken, men det er ikke fordi Gud har glemt dig. Nej, tværtimod: Du er i en ørken fordi det var Gud *selv*, som ledte dig derhen.

Gud sendte sin egen søn ud i en ørken! Og i hans tilfælde jo altså ikke bare en ”indre” ørken eller ørken sådan i overført betydning, men rent faktisk ud i en rigtig ørken. Og hvordan kan vi vide, at det var *Gud*, der sendte ham derud? Jo, der står simpelthen i Bibelen: ”Ført af *Helligånden* var Jesus ude i ørkenen i 40 dage og blev fristet af Djævelen” (Luk 4,1-2).

Hvad *din* ørken består af, afhænger af den, du er, og hvilke planer Gud har med dig! *Din* ørken kan fx bestå i, at du godt selv ved, hvor du vil hen i dit liv. Men Gud leder dig i en enorm bue eller kæmpe omvej derhen. Det kan være din ørken. Din ørken kan bestå i, at du kæmper med vrede! Du tænker om ikke bare Gud kunne give dig et skud venlighed og overbærenhed. Men det gør Gud ikke. Han sender dig i stedet ud i situationer, hvor du skal *lære* overbærenhed og *lære* at styre din vrede. Og det mislykkes for dig, igen og igen, og du skuffer din familie igen og igen. Det kan være din ørken. Din ørken kan bestå i, at du skal lære at sige *nej*. Måske er du afhængig af et eller andet, og *dén* afhængighed ødelægger dig. Og i stedet for at

fjerne det fra dig, som du er afhængig af, så vælger Gud at stille dig overfor gentagne *valg*, hvor du skal lære at sige *nej*. Det kan være din ørken.

Din ørken kan være, at du slet ikke føler du er, hvor du burde være. Du siger: ”Gud, jeg vil gerne være dér! Jeg synes jeg burde være dér, Gud! Gud, jeg burde have dét job, men i stedet er jeg her i dét her job. Gud, jeg forstår det ikke.”

Du oplever døre blive lukket. Det kan være din ørken.

Sagen er den, at nogle gange er det *Gud*, der har skabt den ørken, du er i, og det er også Gud, der har *ledt dig ind i den*!

Og Gud gør det blandt andet fordi han vælger at lede os derhen hvor *vi* ikke *kan*! Der, hvor vi bliver totalt og fuldstændigt afhængige af ham. Ørkenerne i dit liv er stedet, hvor tilliden og afhængigheden af Gud styrkes, og hvor Jesus mere og mere synligt bliver dit eneste, holdbare fundament.

Jesus blev *af* Helligånden ledt ud i ørkenen, hvor Djævelen stod parat til at friste ham. Og det, der ikke slog Jesus ihjel i ørkenen, vil heller ikke slå dig ihjel. Hvis du er i Jesus Kristus!

Og læg mærke til, at da Jesu dage i ørkenen var forbi, hvad står der så? Der står, at da Jesus efter 40 dages kamp forlod ørkenen, så forlod han den ”i *Helligåndes kraft*!”

Jesus blev ledt ud i ørkenen. Han blev ikke *skubbet* derud. Hvis man bliver skubbet, så går man foran. Men hvis man bliver *ledt*, så er der en anden, der går foran.

Helligånden skubber dig ikke ud i en ørken alene. Helligånden *leder* dig derud, for Helligånden – Jesus – går foran. Og siger: ”Jeg vil aldrig slippe og aldrig forlade dig!”

Han blev ledt, så han kunne blive prøvet.

Han blev prøvet, så han kunne blive styrket.

Du bliver ledt, så du kan blive prøvet.

Du bliver prøvet, så du kan blive styrket.